

Safari rondreis met Djoser

19 okt. t/m 4 nov. 2013

Zaterdag 19 okt.
Op naar Johannesburg

Goeie more almal

De wekker loopt vroeg af in huize Bijl, om 6 uur. Vandaag vertrekken we voor 18 dagen naar Zuid-Afrika. 12 Jaar geleden zijn wij daar voor het eerst geweest en daarna hebben we nog verschillende andere Afrikaanse landen mogen bezoeken, maar nu weer terug naar Zuid-Afrika dus. Ruim op tijd zijn we op Schiphol en nog tijd genoeg om koffie te drinken en de krant te lezen. Het vliegtuig vertrekt mooi op tijd en wij hebben ook mooie plaatsen. Extra bijbetaald voor economy comfort-stoelen en dat was best fijn voor zo'n lange vlucht. Om kwart over 9 's avonds landen we op de luchthaven van Johannesburg. Het duurt even voordat we door de douane zijn want alles gaat even langzaam hier. Daarna nog wachten op onze bagage en ook dat duurt lang. Onze reisbegeleidster staat ons al op te wachten en houdt het Djoser-bord omhoog. Het is een vrolijke Zuid-Afrikaanse jongedame met de mooie naam Cardi (32 jaar). Tot onze verbazing bestaat de groep maar uit 13 personen terwijl er 18 op de lijst stonden. De reden van afmelding wist Cardi ook niet. We stellen ons aan elkaar voor en ik hoop dat ik de namen snel zal onthouden, maar dat gaat vast wel lukken met 13

personen toch?! Met een busje van de lodge worden we opgehaald en het is aardedonker als we daar aankomen. Een mooie kamer om mee te beginnen, kamer 13. Als dat maar goed gaat deze reis!!! Morgenochtend om 7 uur ontbijt dus na een kopje thee gaan we gauw naar bed.

Welterusten almal

Zondag 20 okt
Op naar Mayana Resort in Pilanusberg

Goeie more almal

Het heeft heel erg hard geregend en geonweerd vannacht, het lijkt Nederland wel. Na een eenvoudig maar lekker ontbijt gaan we de truck bekijken. Ziet er netjes uit en iedereen heeft een eigen locker om zijn tas in te zetten. We maken nader kennis met onze reisgenoten en de leeftijden variëren van 28 t/m 75 jaar, ze hebben er allemaal zin in. Sommigen zijn al eerder in Zuid-Afrika geweest. Onze chauffeur heet Gavin (28 jaar) en komt uit Namibië. Het eerste stuk van de rit gaat over de grote weg en rond half 11 stoppen we om water enz. te kopen. Cardi heeft 500 rand p.p. opgehaald om boodschappen te doen voor de groep. Ze wil graag voor ons koken en ontbijten en lunches verzorgen als dat zo uit komt. Vinden wij allemaal prima natuurlijk. Wij zijn nu aangekomen in Rustenburg (klinkt lekker Hollands). Na de boodschappen met de hele Djoser-groep ergens koffie gedronken en de bediening was bijna 1 op 1. Wat een personeel daar. We stappen weer in de truck en rond half 2 zijn we in Pilanusberg aangekomen via de Hartebeespoortdam (Pilanusberg is qua omvang het op 4 na grootste reservaat van Zuid-Afrika). Als je geluk hebt kun je de hele big five daar tegen komen). Als we op het Mayana Resort aankomen regent het nog steeds een beetje. Het ziet er wel leuk uit hier en wij slapen 2 nachten in een tent zonder wc en douche. Maar eerst gaan we lunchen, er is een buffet voor 90 rand p.p. en dat lieten we ons goed smaken. Na het eten zetten we de tassen in de tent en zien we de bavianen en impala's al rondlopen. Ook lopen er mangousten (muishonden noemen ze die hier). "Kijk uit voor je spullen en de tent dicht houden", is het advies. We gaan onze eerste gamedrive doen in Pilanusberg NP. Al snel zien we natuurlijk impala's en zebra' en gnoe's (wildebees) en nog veel meer. Bij de koffiestop in het park een boom vol aapjes groot en klein en bij het "watergat" (waterplaats) komen even later zebra's en vlakvark's en gnoe's. Mooi om te zien. Op de weg terug zien we nog een olifantenbul die boos is, uitkijken dus. Op een gegeven moment lijkt het wel of hij een toneelvoorstelling gaat geven. Hij stapt in een grote plas en gaat staan, liggen en zitten en ronddraaien enz... Net of hij wil zeggen....maak maar mooie foto's van me en dat hebben we gedaan natuurlijk. Het is ondertussen al 6 uur en we rijden terug naar onze tent, daar is de stroom uitgevallen maar ja...dat hoort ook bij Afrika. De stoppenkast is naast onze tent en staat vol water, kan ook hier. Maar even later doet alles het weer gelukkig. Eerst maar even douchen, toilettas onder je arm en gaan. Als ik naar de douche loop wandelen er gezellig een paar impala's mee, gebeurt in Nederland niet toch?!? Om 1/2 8 gaan we eten in het restaurant en in het donker is het nog een hele toer om er te komen. De bestelling opnemen gaat moeizaam en als ik impala wil bestellen dan is tie op, hoe is het mogelijk, zou je zeggen. Er zijn er genoeg hebben we vanmiddag gezien. Dan maar bobotie, maar je zal het niet geloven, ook die is op. Dan maar pompoen met brie. Met de drank gaat het ook niet helemaal goed en als ze het eten komen brengen krijg ik tot mijn verbazing.....bobotie. Hij was erg lekker en Cardi belooft dat ze ook een keer bobotie voor ons zal maken. Cardi vindt het leuk als iedereen iets over zichzelf vertelt, zij en Gavin doen dat ook. Leuk idee, zo weet je wat iemand doet. Om half 11 gaan we kijken of we onze tent weer kunnen vinden. Morgen weer vroeg dag. We moeten weer even wennen om 18 dagen uit je tas te leven.

Welterusten almal

**Maandag 21 okt.
Pilanusberg**

Goeie more almal

Het heeft vannacht erg hard geregend en dat is goed te zien, overal grote plassen water. Douchen, aankleden en om kwart voor 7 koffie drinken bij de truck. Cardi en Gavin zijn al druk bezig met het ontbijt en we helpen allemaal mee om stoeltjes te pakken en verder wordt het een soort van lopend ontbijtbuffet. Er is voor elk wat wils en we moeten allemaal nog even wennen, na de afwas gaan we weer gamedriven in het NP. Op zoek naar de big five, maar of we die zullen vinden???? Al snel zien we olifanten en impala's en zelfs een grote schildpad langs de weg lopen. Dan ineens een neushoorn met jong en even later van de andere kant ook eentje met een jong. Het lijkt er even op dat ze elkaar te lijf willen gaan maar gelukkig kenden ze elkaar en gingen met zijn vieren gezellig verder lopen. Harte beesten, springbokken en zebra's, noem maar op en we hebben het wel gezien. We gaan lunchen op de plek waar we gisterenmiddag koffie hebben gedronken. Bij het watergat is het al lekker druk, net of je in de dierentuin zit maar dat is zeker niet waar. Het is allemaal echt "wild" wat we zien. Na de lunch snel weer verder en dan wordt er een dode giraf gezien langs de weg. Het leek net of hij zomaar omgevallen was en er was al flink van gesmuld door deze en gene. Het is hier.....eten en gegeten worden. We zijn een minuutje stil geweest!!!! Verder gaat de safari en dan zien we bij een soort rivier een hele kudde nijlpaarden liggen. Als ze de truck horen dan staan er een paar op en kijken van.....Wat doen jullie hier?! Wij vragen ons weleens af wie er hier nou eigenlijk naar wie kijkt. Rond 4 uur zijn we weer terug bij onze tent waar de visite al op ons zit te wachten. Op één van de 2 stoelen zit een wit padje naar ons te staren. We hebben hem maar snel op de grond gezet. We halen een flesje wijn voor bij de braai vanavond en gaan dan aan de koffie of soep. Het zonnetje schijnt en na een uurtje valt er een klein buitje naar beneden en is dat buitje ook zo weer weg gelukkig. Er lopen een stuk of 10 impala's langs onze tent en het is grappig want je kunt ook heel dichtbij ze komen als je zachtjes loopt. Douchen, omkleden en dan maar eens gaan kijken of we Cardi mogen helpen. Ze doet liever alles zelf, want zegt ze...jullie hebben vakantie toch!!! We moeten zeggen dat ze alles ook heel snel en netjes voor elkaar heeft iedere keer. De braai ziet er lekker uit en de tafel is netjes gedekt met een zwart tafelkleed en kaarsjes. Het kampvuur is al aan en als we een poosje zitten te eten krijgen we visite van???? Een paar wrattenzwijnen (vlakvarks) komen eens even kijken of er nog wat te eten valt zeker. Wij vinden dat ze beter op de braai kunnen en jagen ze dus maar weg. Nog een poosje rond het kampvuur gezeten en om half 11 gaan we naar onze tent. Maar eerst hebben we afgewassen met elkaar. Oh ja, we werden vanavond gek van een soort vliegend beestje dat al snel zijn vleugeltjes verliest. Die vielen dan bijvoorbeeld in je glas of op je bord. De hele vloer van de douche lag er ook mee bezaaid.

Welterusten almal

**Dinsdag 22 okt.
Op weg naar Marakele NP**

Goeie more almal

Al heel vroeg is het reuze herrie naast onze tent: De groep mannen die gisteren aankwamen gingen weg en zeker niet geruisloos. Om 6 uur reden ze weg en ben ik buiten gaan zitten met de koffie. Het zonnetje schijnt al lekker. Om half 8 is iedereen bij de truck voor het ontbijt. Daarna tassen in de truck en na de afwas rijden we 3 kwartier later weg. Ondertussen zijn we aardig bedreven in het opruimen en afwassen enz... We gaan vandaag naar het Marakele NP.

Leuk om te weten is dat prins Bernard en Nelson Mandela het park hebben heropend in 2003 en ze kwamen er ook regelmatig.

Wij overnachten in Rra- Ditau Game lodge in de buurt van de Matlabasrivier.

Onderweg rijden we door een mijngebied en we horen dat ze hier platinum winnen. Ziet er niet echt Afrikaans uit allemaal, vinden wij. In het dorpje Thabazimbi stoppen we om water te kopen en koffie te drinken. Het is nog een stukje rijden voordat we bij de lodge aankomen. Het is een waar paradijsje om te zien. Her en der kleine chaletjes en een piepklein zwembadje vol met vleugeltjes. Hoera...ze hebben WIFI hier dus allemaal snel een berichtje naar huis gestuurd. Cardi maakt de lunch klaar en het ziet er weer uit als een koud buffet. We zitten lekker met zijn allen onder een grote boom. Dit is echt helemaal vakantie in Afrika. Na het eten halen we allemaal onze waterkoker met gekookt water uit ons huisje en drinken we nog koffie of thee. Dan gaan we een gamedrive maken maar al rijdend vinden we dat het een beetje tegen valt qua dieren. De weg die we rijden wordt slechter en als Gavin naar een mooi uitkijkpunt wil rijden boven op een berg blijkt het hek dicht te zijn en moet hij de truck keren op een smal pad. Het lukt natuurlijk wel en dan hobbelen we maar dezelfde weg weer terug. De omgeving is wel erg mooi hier en na een poosje zien we 4 neushoorns rennen die zo te zien lekker in de modder hadden gelegen. Nog giraffen en wat andere dieren en net op tijd zijn we weer bij de gate. We plassen allemaal bijna in ons broek en zijn blij dat we er zijn. Poeh poeh....wat een opluchting!!! Omdat er WIFI is gaat iedereen nog even appen of mailen. Vanavond gaan weer bij de truck eten, er is hier een soort binnenplaats waar de tafels voor ons gedekt staan. Natuurlijk ook weer een kampvuurtje. We eten bobotie en het smaakt heerlijk. Ook hier zijn weer die vleugel verliezende beessies, erg irritant. We blijven nog een poosje napraten en gaan rond 10 uur naar bed.

Welterusten almal

**Woensdag 23 okt
Mapungubwe NP**

Goeie more almal

Om kwart voor 5 loopt de wekker af in huize Bijl: Aankleden, tassen inpakken en ontbijten. Tassen alvast in de truck gezet en er staat ontbijt en koffie of thee klaar bij de truck. Die Cardi zorgt maar goed voor ons! Om 6 uur staat de rancher voor de deur met zijn jeep. We gaan op safari in Mapungubwe NP.

Het park ligt in het noorden van Zuid-Afrika waar de Lompoporivier de scheiding is met Zimbabwe. Sinds 2003 staat het op de werelderfgoedlijst.

De rancher laat ons zien dat de olifanten echte slopers zijn, dat kun je zien aan de grote hoeveelheden bomen die vernield zijn overal. Ook vertelt hij over de dieren die hier leven en ineens ziet hij verse leeuwensporen en gaat er achteraan. Ja hoor, er lopen een paar grote leeuwen die we goed kunnen zien. Hij gaat er in een boogje omheen rijden zodat we ze nog beter kunnen zien. Het blijven indrukwekkende beesten hoor. Natuurlijk zijn ook hier weer heel veel impala's en andere dieren. Opeens lopen er 3 hele grote neushoorns voor de jeep uit, wat een kolossen van zo dichtbij zeg. Ze blijven voor de jeep uitlopen alsof ze zo willen laten merken wie er hier eigenlijk de baas is. Zij of wij.... Wij weten zeker dat zij de baas zijn. Steeds weer kijken ze om alsof ze kwaad willen maar opeens verdwijnen ze in de bossen. We hebben ze nog nooit van zo dichtbij gezien. Giraffen worden nog gespot en een nyala (ook nog nooit gezien). Ik zal ook nog wel dieren vergeten zijn te vermelden hoor, maar je ziet ook zoveel. Om 9 uur zijn we weer terug en de truck staat al klaar om in te stappen. Snel nog even plassen en daar gaan we dan. Het wordt een rit van ongeveer 4 uur (Afrikaanse tijd dan). Er wordt natuurlijk gestopt om water enz. te kopen en om gelijk te plassen. Cardi heeft ondertussen een koud buffetje klaar gezet in de truck. Bordje vol en dan buiten opeten, 't smaakte weer lekker hoor. Verder gaat de rit en om 4 uur komen we aan bij de gate van Leokwe Restcamp in Mapungubwe NP. Het was de bedoeling om gelijk een sunset gamedrive te gaan doen maar die was al vol, beetje lullig eigenlijk. Er is een optie

voor de game drive morgenochtend maar dan kunnen er maar 10 mee en wij zijn met 13 personen. Ik besluit om thuis te blijven en Wim gaat lekker mee, kan ik uitslapen. Er kan ook gewandeld worden om 10 uur en dan gaan Wim en ik samen mee. We gaan dus nu maar al gamedrivend naar onze lodges. Onderweg zien we een mama giraf met haar baby, vast nog erg klein want de navelstreng hing er nog aan, ook nog nooit gezien. Nog een heleboel ander klein wild totdat er ineens 3 giga grote olifanten naast de truck staan, je zou er bang van worden zeg. Maar ze hadden geen kwade bedoelingen vandaag gelukkig. Hier staan ook hele grote Baobab-bomen, sommigen hebben een omtrek zo groot dat je er wel met 14 mensen omheen zou kunnen staan. We gaan kijken bij het drielandenpunt, je staat dan met je rug naar Zuid-Afrika en dan liggen voor je Zimbabwe en Botswana. Je kunt daar heel ver kijken en de natuur is er prachtig. Tijd om te vertrekken naar onze rondavels en dat blijken complete huisjes te zijn met alles erop eraan. Er is verder niks als een aantal huisjes en rondom liggen hele grote drollen dus het zou zo maar kunnen dat de eigenaren daarvan (olifanten) straks langskomen. Met koffie of een soepje gaan Wim en ik op ons terras zitten en kijken uit over het NP. Oh ja, we hebben hier een heuse buitendouche, afgezet met palen waar je een beetje doorheen kan kijken. Heel apart en grappig wel. Het huisje van Cardi is ons restaurant vanavond en de tafel staat netjes gedekt op haar terras, net een echt restaurant. De pot schaft rijst met boerekos, dat is van alles door elkaar en kippenpootjes als vlees erbij. Ze heeft het weer keurig voor elkaar hoor. Iedereen gaat weer vroeg naar zijn rondaveltje, goed om zich heen kijkend of er geen olifant in de weg staat of zo iets. Morgen staat voor Wim de wekker om kwart vóór 5 en ik kan dus uitslapen.

Welterusten almal

Donderdag 24 okt
Naar Tshipise

Goeie more almal

Vandaag is onze schoondochter Mariska jarig dus als eerste maar een sms naar haar gestuurd. Gefeliciteerd vanuit de rimboe!

Wim is op tijd weggegaan voor de gamedrive en ik kon uitslapen vanmorgen. Tegen 6 uur schrik ik wakker omdat ik dacht dat er een olifant tegen de deur tikte, ik zal er vast over gedroomd hebben vannacht. Vanwege al die drollen die hier overal liggen. Als ik goed wakker ben ga ik maar eens uitgebreid douchen in onze buitendouche, dat maak ik niet vaak mee moet ik zeggen. Daarna met een kopje koffie buiten genoten van de stilte en het mooie uitzicht. Wat foto's gemaakt buiten maar ik durf toch niet al te ver uit de buurt van ons huis te gaan, je kan nooit weten wat er aan komt hoor. Om half 9 komen de gamedrivers weer thuis, het was een beetje tegengevallen maar ze hadden wel een leuke band gehad van de truck. Midden in de wildernis hebben ze de band verwisseld op de plek waar gisteren een luipaard was gesignaleerd. Het ontbijt is weer op nummer 2, het huisje van Cardi. De tafel staat alweer vol en er is vers fruit en eieren met spek en zelfs lekkere yoghurtjes. Na de afwas hebben we het huisje weer netjes achtergelaten en dan snel naar de gate om op tijd te zijn voor de wandeltocht. Onderweg zijn we nog even gestopt bij die hele dikke Baobab-boom, we mogen even snel de auto uit om een foto te maken. "Eie risiko", zei Cardi. Eerst gaan we met een jeep met een chauffeur (Johannes) die een geweer mee heeft, ziet er indrukwekkend uit. 5 Personen uit de groep gaan wandelen en de rest gaat naar een klein museum. Eerst rijden we 20 minuten en dan stopt hij en legt uit wat de bedoeling is. Eerst laadt hij zijn geweer door en dat klinkt al indrukwekkend genoeg. Goed achter elkaar blijven lopen en luisteren naar wat hij zegt. Als er gevaar dreigt stil zijn enz.. Bij een leeuw moet je stil staan en hem niet aankijken en zachtjes achteruit lopen, was zijn advies. We worden er een beetje lacherig van (zou dat zenuwen zijn???) maar doen toch wat hij zegt. Daar gaan we dan in de ganzenpas achter Johannes aan. De eerste stop is bij een ondergrondse bezienswaardigheid. Alles heeft te maken met de 8^e eeuw en uit allerlei vondsten blijkt dat er een hoogstaand Afrikaans koninkrijk werd bestuurd daar. De grootste vondst was een

gouden nijpaard. Johannes praat zo slecht Engels dat hij bijna niet te verstaan is en als hij zijn verhaaltje heeft gedaan vraagt hij op een commandotoon **questions???** Niemand durfde bijna wat te zeggen. Alleen Paul heeft hem iets gevraagd. Dan gaan we een berg op en die telde wel zo'n 147 treden en het was een hele klim, het is nog warm ook maar het uitzicht was prachtig daar boven. Je keek ook daar uit over Zimbabwe en Botswana. Hij vertelde nog een heel verhaal maar ja.....je luistert niet meer zo goed als je hem toch niet verstaan kan. Al die treden moesten we ook weer naar beneden lopen en als we bijna aan het einde zijn dan let "herder" Johannes niet meer zo goed op zijn kudde. Hij heeft geluk gehad dat er geen leeuw in de buurt was, want hij had ons al opgegeten voordat Johannes het had gezien.... Onderweg verder gelukkig geen grote dieren gezien, alleen wat aapjes. We rijden weer terug en als we er bijna zijn laat Wim zijn pillendoosje vallen en Johannes gaat dat voor hem oprapen. De rest van de groep zit al 3 kwartier op ons te wachten in de hete zon. Snel plassen en dan de truck in en rijden maar weer door dat mooie Afrika. We slapen vannacht in het For Ever Resort in Tshipise, dat is een mooie tussenstop naar het Krugerpark. Anders is de rit te lang. Onderweg rijden we door het plaatsje Mesina, een plaats waar we niet graag zouden rondlopen als het donker is. Buiten het dorp stoppen we om te picknicken, binnen no time heeft Cardi de lunch klaar (tonijnsalade met feta kaas) en het toilet is deze keer achter een bosje of dikke boom. Er staat iedere dag een schaal met fruit in de bus voor onderweg. Rond half 4 zijn we bij de lodge maar eerst staat er een gamedrive op het programma. Die valt tegen (of wij zijn nu al verwend) dus snel naar onze leuke rondavel. Deze keer is er een heuse binnen - buiten keuken. Zeg maar dat de keuken in een aangebouwd schuurtje staat. Er is een erg warm buiten zwembad waar we lekker gebruik van maken. Om 8 uur gaan we uit eten in het restaurant. Morgen hoeven we niet echt vroeg op want het Krugerpark is maar 150 km rijden, uitslapen dus.

Welterusten almal

**Vrijdag 25 okt
Naar het Krugerpark**

Goeie more almal

Cardi vraagt iedere morgen aan iedereen: "Heb je goed gerus?" of anders..."Heb jij goed geslaap?" Klinkt grappig. Net zoals ze heel vaak "baie dankie" zegt of "baie baie mooi". Het wordt een beetje afgezaagd eigenlijk, ik ben alweer tegen 6 uur wakker en zie de zon al door de gordijnen schijnen. Met het welbekende bakkie koffie ga ik buiten zitten en de apen rennen rond ons huisje, erg grappig om te zien. Er zijn ook aapjes bij met een baby-aapje op hun buik of rug. De mangoesten lopen er ook tussen te rennen. Ik blijf toch een beetje op gepaste afstand. Ineens zijn ze ook allemaal vertrokken. Wim ontwaakt ook en nog voor het ontbijt gaan we even kijken of er nog geld uit de Afrikaanse muur wil komen. Gelukkig wel maar je moet wel kijken of je al je geld eruit hebt gehaald. Ze komen echt briefje voor briefje eruit. Het ontbijt ziet er netjes uit en het is weer even wat anders dan bij de truck ontbijten. Ik heb de digitale krant opgehaald en Wim is daar wel een poosje zoet mee. Ik ga wat rondwandelen want het is een erg mooi park hier. Er is zelfs ook binnen nog een "reumatikbad" wat nog warmer is dan het buitenbad. Om 10 uur vertrekken we richting Krugerpark: We nemen de meest noordelijke ingang en dat is Punda Maria. Die ingang wordt weinig gebruikt en onderweg kom je ook niet veel auto's tegen. Al gamedrivend komen we nog hele grote olifanten tegen en nog wat andere dieren die we al eerder hebben gezien. Het valt ons een beetje tegen eigenlijk. Cardi heeft ondertussen gebeld naar het Rest Camp dat we wat later zouden zijn en dat was geen probleem. De sandwiches waren dus snel klaar toen we er waren en het drinken bestellen ging ook snel. De kamers zijn klein en donker maar ja...we zijn er toch bijna niet. We gaan de sunset drive voor morgen alvast betalen en dat heeft heel wat voeten in de aarde en is niet zomaar gebeurd. Om 4 uur gaan we op safari met onze eigen truck, we zien olifanten en buffels, impala's enz.; Wij vinden het nogal tegen vallen. Maar ja, het is hier geen dierentuin en je weet dus nooit wat je gaat zien. Om 6 uur

zijn we weer terug en om 8 uur gaan we eten in het restaurant. De bestelling hebben ze vanmiddag al opgenomen dus dat zal best wel goed gaan, hopen we. Het gaat toch nog rommelig maar ja...ook daar raak je aangewend. "Echt Afrika", zeggen we dan maar. Ze hebben hier een watergat dus met zijn allen gaan we daar na het eten naar toe. Er is nog geen beest te zien en als we er een poosje hebben gezeten gaan Wim en ik naar ons hutje. De andere morgen zullen we horen dat er even later honderden buffels kwamen drinken. Morgenochtend om ½ 6 loopt de wekker hier weer af.

Welterusten almal

Zaterdag 26 okt
Op weg naar Olifants Rest Camp

Goeie more almal

Het wordt een warme dag vandaag en om ½ 6 loopt de wekker af en na het ontbijt bij de truck worden we belaagd door de apen. Op een gegeven moment gaat Cardi ze achterna met een mes (toevallig) in haar hand en roept..."jij bent stout hoor" en wij liggen in een deuk. Voor je het weet zitten ze in de truck dus...deuren dicht houden. Er is brutale aap die bij Wim het fruit van zijn bord pikt, moet niet gekker worden. Om 6 uur rijden we weg en tot onze verbazing rijdt Gavin weer terug naar de gate van Punda Maria. Wij snappen er niks van maar we gaan er wel uit. Hij stopt en keert daar en we gaan weer terug.... zaken uitleggen is niet de sterkste kant van Cardi en dat gaat opvallen. We zien heel veel olifanten en giraffen en buffels en impala's enz... teveel om op te schrijven eigenlijk. Een korte plasstop en later een koffiestop bij een restaurant, maar dat was dicht. Snel heeft Cardi water gekookt en hadden we toch onze koffie, zo gaat dat hier. Op een andere plek was het restaurant wel open en hebben we geluncht met een prachtig uitzicht over het Krugerpark. We gaan weer snel verder want we moeten op tijd bij Olifants Rest Camp zijn voor de sunset drive. Het lukt en om ½ 4 zijn we er en zetten de tassen in de rondavel en kunnen nog net een bakkie doen. Het is best warm hier vandaag, zo'n 33 graden. Om ½ 5 rijden we weg nadat eerst de sunset drive voor morgen moest worden betaald. Dat gaat echt niet snel hier hebben we gemerkt. We zien natuurlijk impala's en giraffen en tot onze schrik stond er ineens een reuze olifant naast de jeep en wel zo dicht dat je hem bijna kunt aaien. Langs de weg verderop lag de familie hyena, een moeder met verschillende leeftijden jongen er bij. Schattig om te zien maar zelfs de jongen zien er al louche uit eigenlijk. Volgens de rancher was het jongste beestje zo'n maand of 3. De zon gaat onder en eigenlijk gingen we op zoek naar het luipaard en we hebben hem nog steeds niet gezien. We blijven even staan om naar een mooie sunset te kijken en dan gaan de spotlights aan. Er zijn 4 schijnwerpers in de jeep en daarmee mag je in de bosjes schijnen op zoek naar ogen. Wim heeft er ook eentje en op een gegeven moment wordt er een luipaard in een boom gezien, wel op flinke afstand maar toch!!!! Later liep er nog eentje voor de truck maar in het donker kun je toch geen goede foto's maken. Nu hebben we toch de hele big five gezien. Om kwart vóór 8 zijn we terug en gaan gelijk naar het restaurant om te eten. De bediening gaat aardig snel vanavond. We zijn allemaal een beetje moe en gaan op tijd slapen.

Welterusten almal

Zondag 27 okt
Naar Skukuza

Goeie more almal

Weer een warme dag vandaag. Het heeft vannacht heel hard geregend en geonweerd en de stroom is zelfs ook even uitgevallen. Een groot deel van de groep (wij niet) zou op safari gaan vanmorgen maar vanwege het weer ging dat niet door. Als ontbijt was er omelet en dat is niks bijzonders zou je denken, maar Cardi doet het zo...ze heeft uien, tomaat en ham gebakken in de koekenpan en van dat mengsel moeten een paar schepjes in een plastic

zakje en daar moet dan een rauw ei bij. Zakje dicht knopen en dan passen er 15 zakjes in een pan kokend water die zo een poosje moet koken en klaar is de omelet. Thuis ook maar eens proberen, zeggen we. Na de afwas rijden we weg naar Skukuza, ons laatste camp in het Krugerpark. Opeens zien we een hele kudde olifanten langs de weg, eerst zijn ze niet van plan om over te steken maar uiteindelijk doen ze dat toch en de grootste komt er achter aan. Lief om te zien hoe ze hun kleintjes beschermen. De eerste stop is bij een brug over de olifantrivier, daar maken we gelijk een groepsfoto, vonden we wel een mooie plek. Een vriendelijk man heeft de foto gemaakt zodat Cardi en Gavin er bij konden staan. We komen langs de plek waar gisteren de mama hyena lag met haar jongen, niemand thuis vandaag (ze zijn zeker op safari). Dan weer een kudde olifanten en het is net een mensengezin. Als één van de kleintjes niet wil luisteren krijgt hij een duw van mama's slurf. Dan zoekt het kleintje toch weer troost bij z'n mama. Ik moet even denken aan een bekend kinderliedje ..

olifantje in het bos laat je mama's staart niet los anders raak de weg nog kwijt en dan heb je reuze spijt

Het is voorjaar hier en even later zien we een vlakvark met 4 jongen, hele kleintjes zijn het nog, papa komt er even later aangerend en kijkt ons aan zo van...."wat moeten jullie???" Dan weer een reuze olifant naast onze truck, we moeten er even voor wachten. Hij is tenslotte de baas hier en wij zijn op visite. Opeens staat daar een hele grote kudde buffels langs de weg, honderden zijn het er zeker wel. Er staat een auto stil en er stapt een meneer uit om foto's te maken. Hij weet zeker niet hoe gevaarlijk die buffels zijn, je kunt er ook nog eens een grote boete voor krijgen ook. Cardi zegt dat tegen hem en ook dat wij een foto van hem hebben gemaakt. Hij schrok daar wel van. Bij Satara gaan we koffie drinken, maar omdat de stroom net was uitgevallen lukte dat niet. Cardi heeft snel water opgezet en toen...was er wel koffie. Cardi ging lekker hamburgers bakken, voor ons thuisgevoel zeker. Een broodje Mac. Als we een poosje hebben gereden staat een boze olifant de boel op te houden, hij kijkt steeds om en wappert met zijn oren. Volgens Cardi wordt er zo af en toe weleens een auto om geduwd door een olifant en wij maken dat toch liever niet mee natuurlijk. Daar gaan we weer want de olifant is in de bosje verdwenen. Bij het eerst volgende kruispunt lagen 2 hyena's, eerst dachten we dat ze dood waren maar niks was minder waar. Rond ½ 4 zijn we bij Skukuza Rest Camp aangekomen. Dit camp is een soort dorp, erg groot dus. De sleutels halen duurt lang en als we de tas in de rondavel hebben gezet kunnen we nog net koffie drinken en dan gaan we weer naar de receptie voor de sunset-drive. Hadden we beter niet kunnen doen zeiden we na afloop tegen elkaar want die rancher heeft er niet echt zin in. Hij begon met te zeggen dat we onze medicijnen goed moesten innemen (waar bemoeit hij zich mee?) en zo ging hij nog even door. Hij stapte in en reed weg, geen uitleg over de schijnwerpers (waarvan er maar 2 in de jeep lagen). We hebben weinig gezien, alleen een groep olifanten waarvan er eentje een beetje boos was en dicht voor en langs de truck blijft lopen. Hij zei dat er niks aan de hand was. Jammer van onze randjes maar ja...volgende keer beter. Cardi had weer lekker voor ons gekookt, doet ze iedere keer hoor. Daarna gaan we allemaal vroeg naar bed want we rijden om 6 uur weg richting Swaziland. Oh ja, tijdens het eten liet Cardi ons de foto van de dag zien. Ze lag helemaal in een deuk en wie stond erop???? Paul die tijdens een safari lag te slapen. Zelf kon hij het niet helemaal waarderen zo te zien. Wie slaapt er nou op safari???? Cardi snapt dat niet.

Welterusten almal

**Maandag 28 okt
Op naar Swaziland**

Goeie more almal

Het regent als de wekker afgaat in huize Bijl en dat is een beetje jammer. Na het ontbijt rijden we weg en we hebben besloten dat we alleen voor groot wild gaan stoppen. Het is druk met trucks onderweg en al snel zien we 2 hele grote neushoorns langs de weg, wat een beesten zijn het van dichtbij. Bij de Phabeni-gate rijden we het Krugerpark weer uit. Cardi wil nog boodschappen en sommigen willen even randen pinnen, we stoppen bij een mall. Eenmaal binnen is het er druk en donker, stroomstoring dus. Snel de truck weer in en op naar de volgende mall. Eerst maar even pinnen en plassen en dan boodschappen doen. Goed en wel weer in de truck komt Rick erachter dat hij zijn pinpas kwijt is. Gavin keert snel de truck maar de pas is niet te vinden, ze zeggen dat de pas is ingeslikt. Rick is gelijk aan het bellen gegaan met de bank om de pas te laten blokkeren. Kan iedereen gebeuren toch?!? Onderweg wordt nog een plasstop gehouden bij een bedrijfje, smerige wc's daar!!! Dan op naar de grens van Swaziland, alles gaat nog redelijk snel, vinden we allemaal. Het ziet er hier ook anders uit. Als we een poosje gereden hebben is het lunchtijd. De plek is prachtig!!!! We stoppen bij een bushokje in Jeppes Reef en we hebben gelijk bekijks van Swazi-kinderen. Cardi zet alles klaar in de truck, dus weer een lopend buffet. Aangestaard door die kinderen. Linda geeft die kinderen nog een handje wine gums en dan rijden we weer verder en komen om 4 uur aan bij Hlane Ndlovu Camp. Het is heel idyllisch en op het grasveld lopen impala's en een nyala te stappen. De rondavels staan in een grote kring rond het grasveld. Er is hier geen stroom en in de huisjes staan olielampen. Er is hier een watergat en we gaan daar maar eens kijken, er liggen 3 nijlpaarden te brullen, maar je ziet ze niet zo goed. We drinken koffie met Wim en Sylvia en even later komen Linda en Mia er ook gezellig bij zitten. We gaan aan de wandel en zien al snel een giraf dichterbij komen en hij wandelt heel gracieus verder en blijft af en toe even naar ons kijken. We komen Cardi tegen en zij zegt dat je morgen mee kunt met een game drive en later op de dag met een bushwalk. Wij gaan allebei doen en de rest van de groep ook. Dan wordt er geroepen dat er olifanten bij het watergat zijn maar als we er aankomen zien we er nog net 2. Dan zie ik uit mijn ooghoeken ineens een grote neushoorn aan komen stappen. Moet niet gekker worden hier, we zijn benieuwd wat er nog meer langs gaat komen hier. Ondertussen hebben ze in ons huisje de olielampen al aan gestoken, nu de kerstboom nog. Het ziet er gezellig uit natuurlijk. Om ½ 8 gaan we eten in het restaurant, buffet en het was weer lekker. Olielampen op tafel en daarna met de zaklamp in de hand op zoek naar ons huisje. Morgenochtend loopt weer vroeg de wekker af. Het is heel erg donker buiten, maar voor ons huisje brandt de olielamp als warm welkom.

Welterusten almal

**Dinsdag 29 okt
Hlane Ndlovu Camp**

Goeie more almal

Om 5 uur loopt de wekker af en gelukkig is het bijna licht, het miezert een beetje vanmorgen. Cardi heeft de thee al klaar en die nemen we mee naar de receptie waar al 2 jeeps voor ons klaar staan. Onze chauffeur heet Johannes en hij heeft er echt zin in zo te zien, hij is er helemaal klaar voor met zijn korte broek en zijn kaplaarzen aan. Hij praat goed Engels en vertelt ons heel veel over de dieren. Al heel snel zien we 4 leeuwen, 3 dames en een heer. Ze drinken water en wandelen wat rond en dan begint de ene dame tegen de andere te brullen en dat is een geluid!!!! Dat horen we nu in de nacht ook regelmatig (en ik maar denken dat Wim lag te snurken). We rijden weer verder en dan is de weg ineens

geblokkeerd door 2 mega grote olifanten die lekker in de weg blijven staan. Tenslotte lopen ze toch maar door, blijft indrukwekkend hoor. Er wordt op een veilige plek gestopt om de koffie op te drinken, die de mannen bij zich hadden. Zelfs een muffin ontbreekt niet. Dan zien we ineens dat Johannes zijn gulp open staat en Wim zegt tegen hem dat zijn "leeuw" wegloopt. Snel doet hij hem dicht en moet erg lachen, zijn collega kruipt snel achter zijn jeep om te kijken of zijn "leeuw" wel veilig achter slot en grendel zit. Later zien we ook nog een neushoorn en wat andere kleinere dieren. Het was een leuke safari vonden we allemaal. Vanmiddag dan nog de bushwalk, die moeten we nu eerst nog gaan betalen. Daarna gaan we maar ontbijten en dat wordt een latertje vandaag maar wel uitgebreid. Roereieren met spek en yoghurt en muesli en fruit. Tijd om te relaxen en iedereen doet dat op zijn eigen manier. De ene doet een wasje en de anderen wandelen wat rond, geen straf in deze mooie omgeving. Wij gaan wandelen en zien al snel een giraf van heel dichtbij, wij denken dat hij naar het watergat zal lopen om te drinken. Nee dus, we gaan maar even op het bankje zitten wachten en dan komen daar opeens 2 giga neushoorns aan gesjokt, ze grazen wat en komen tot vlakbij het hek. Je kunt ze bijna aanraken (doen we niet hoor) en opeens zijn ze ook weer weg. Het is al half 2 geweest en we vragen ons allemaal af of we nog lunchen voor we gaan wandelen. Niemand weet een tijd maar Cardi ging er vanuit dat we nu wel wisten dat we iedere dag rond 2 uur lunchen. Iets eerder of later soms. Broodje knakworst met een prutje van ui en tomaat, smaakte weer lekker. Nog een bakje koffie of thee en dan staat Johannes al weer op ons te wachten voor de bushwalk. Hij begint met te vertellen wat we wel en vooral niet mogen doen. Goed achter elkaar lopen en luisteren naar zijn aanwijzingen. Hij geeft uitleg over de voetsporen en de poep van sommige dieren en hij vertelt over de natuur van de bush. We zien impala's en een nyala en dan ineens een leguaan maar die is al snel weer weg. Sommigen zien ook een slang in de bosjes verdwijnen. Het is erg warm geworden ondertussen en de bushwalk zit er bijna op. Na 2 ½ uur zijn we weer terug bij het hek en als Johannes het hek net dicht heeft staat er een stukje verder een reuze olifant achter het prikkeldraad. Hij is een beetje geïrriteerd zo te zien en Johannes zegt dat we maar een beetje uit de buurt moeten blijven. Mia en ik blijven er het langste staan en het is leuk om te zien dat de olifant precies een boom wil hebben die aan onze kant staat. Op een gegeven moment staat zijn slurf zelfs recht overeind om er bij te kunnen komen. Wij snappen niet dat dit kleine prikkeldraadje genoeg voor hem is. We gaan een bakkie doen met uitzicht op het watergat en er is niks te beleven nu. Dan maar naar ons huisje en lekker douchen bij het licht van de olielamp. Daarna lekker eten, ossenstaart-stew en ijs toe. Weer vroeg naar bed want morgen reizen we weer verder. We kunnen wel een beetje uitslapen want Cardi wil pas om ½ 8 weggrijden. De leeuwen brullen de hele nacht door lijkt het wel. Weer een leuke dag voorbij.

Welterusten almal

**Woensdag 30 okt
Naar Hluhluwe**

Goeie more almal

De zon is al lekker warm als ik op sta en toch is het ook een beetje bewolkt. Na het ontbijt snel nog even bij het watergat gaan kijken en daar lagen 5 luie neushoorn op een hoop. We gaan vandaag Swaziland weer verlaten en bij de grensovergang verloopt alles voorspoedig. Zo kan het dus ook gaan. Dan rijden we weer in Zuid Afrika, in Kwaza Zulu Natal. Om lunchtijd komen we aan bij de Wildebees Eco lodge en die wordt gerund door een Hollander (Martijn). Hij vertelt dat er hier een luipaard rondloopt dus je mag niet zomaar aan de wandel buiten de lodge. Eerst lunchen en het is zo warm en de tafels zijn buiten gedekt in de volle zon. Het bestek is kokend heet en de tafels ook. De sandwiches worden opgediend en dan brengen we de tassen naar onze huisjes die best een beetje donker zijn. Met onze eigen truck gamedriven in Hluhluwe Imfolozi NP (dit is Zuid- Afrika's bekendste wildpark). Binnen een uur hadden we al 26 neushoorns gespot, moet niet gekker worden met die beesten. Verder niet veel bijzonders gezien. Weer terug naar de lodge waar we een prima 3 gangen

menu krijgen voorgezet en later voert het personeel nog een Zulu-dans op en drinken we nog een wijntje bij de bar. Dan is het alweer bedtijd en we hopen allemaal dat het luipaard langs zal komen, best spannend.....

Welterusten almal

Donderdag 31 okt

Goeie more almal

Allebei slecht geslapen vanwege het niet al te beste bed en het luipaard was op vakantie, denken we. Na een zeer uitgebreid ontbijt rijden we om kwart over 7 weg voor nog een game drive. Als we bij de gate zijn ontdekt Cardi dat ze de sleutel van de kluis (die in de truck zit) is vergeten. Ze moet dus terug en dat kost wel 1 ½ uur. Wim zegt dat hij haar wel geld (2000 rand) wil voorschieten en zo was dat probleem ook weer opgelost. Het eerste wat we zien is een stel buffels en neushoorns, die gezellig met elkaar liggen te blubberen. Zebra's genoeg en natuurlijk ook impala's enz. om kwart over 9 koffietijd boven opeen berg, prachtig uitzicht. Daarna nog meer????? Neushoorns natuurlijk. Giraffen en olifanten komen langs en ook nog zebra's met kleintjes. Om 12 uur zijn we weer bij de gate en nadat iedereen naar de wc was geweest gaan we op weg naar st Lucia. Een mooie plek aan zee, wij gaan even pootje baden in zee en Wim krijgt een grote golf tegen zich aan en is tot zijn middel nat. Het is warm dus zal wel snel drogen. Ondertussen heeft Cardi de lunch gemaakt en omdat hier heel veel brutale apen lopen heeft ze alles in de truck klaargezet. Hou je bord in de gaten als je buiten eet, voor je het weet is je eten weg. Daar komt dus het spreekwoord...brutale aap vandaan. We moeten weer terug het plaatsje st Lucia want vandaar gaan we varen maar eerst mogen we nog net 20 minuten rondkijken bij souvenirskraampjes, niks gekocht. Dan maken we een tocht over de rivier en daar dobberen heel veel nijlpaarden rond die zich ook regelmatig in de bek laten kijken, je zou er in vallen!!! We kregen een kleine boot omdat die andere stuk was gegaan of zoiets. We zitten op van die plastic stoeltjes maar ja...het is niet anders. "Het is Afrika", zeggen we dan maar tegen elkaar. Genoeg nijlpaarden gezien en het begint nu zachtjes te regenen dus terug naar de truck varen maar. Om 6 uur zijn we daar en Cardi zegt dat het een uurtje rijden zal zijn naar Wildebees Ecolodge. Het begint heel hard te regenen en te onweren en we rijden maar en we rijden maar en we zijn er nog steeds niet. Het is pikkedonker en we zijn het allemaal een beetje zat. Om half 9 stappen we uit de truck en volgens Cardi was er een wegafsluiting en daardoor moest Gavin om rijden. Volgens ons zijn ze gewoon verkeerd gereden maar ja, dat zeggen ze dan niet. Zo krijg je wel irritaties soms. We kunnen gelijk aan tafel natuurlijk en het eten smaakte weer prima. Na het eten gaat iedereen naar bed, we zijn allemaal een beetje moe van deze drukke dag. Morgen staat er een lange reisdag te wachten.

Welterusten almal

**Vrijdag 1 nov.
Naar Drakensbergen**

Goeie more almal

Om 6 uur ben ik wakker en als ik naar buiten kijk schijnt de zon. Vlakbij ons huisje is een buitenkeuken en daar ga ik even koffie maken en dan lekker buiten opdrinken. Kan straks thuis echt niet meer, het is guur weer in Nederland horen we van het thuisfront. Om ½ 8 ontbijten en voor die tijd moeten de tassen al in de truck zijn gezet. Om 8 uur rijden we weg naar onze locatie in de Drakensbergen (dat is een randmassief met spectaculair steile kliffen en diepe valleien). Onderweg een plasstop en om kwart over 1 rijden we Howick binnen en daar gaan we lunchen. Gelijk kijkt iedereen of er Wifi is en ja hoor, ze hebben het. Iedereen gaat gelijk berichtjes naar huis sturen. Om half 3 rijden we weer verder door dit mooie groene gebied en rond 5 uur komen we aan bij ATKV Drakensville. Een groot complex en wij hebben een soort rijtjeshuis met zijn allen. Mooie ruime kamers en een lekker bed (beetje

hard alleen). Na een kwartiertje gaan alle Djosers aan de wandel een komen dan langs het restaurant. Volgens een meneer daar zou het makkelijk zijn als we nu alvast opgaven wat we willen eten. Zou het sneller gaan straks. Dat hebben we toen maar gedaan en nu maar hopen dat het ook zo is!!!! Thuis een bakkie en wat relaxen en om half 8 gaan we eten, smaakte lekker maar toen.....moesten we betalen en daar begon de ellende. Wij hadden alles bij elkaar gelegd en het was ruim voldoende natuurlijk, maar nee, je moest aan de balie gaan zeggen wat je gegeten had en dat streepte ze dan af, ze waren daar alles behalve vriendelijk, vonden wij. Het klopte natuurlijk en zo konden we met een gerust hart gaan slapen.

Welterusten almal

**Zaterdag 2 nov
Drakensbergen**

Goeie more almal

Vroeg wakker en je mist hier wel alle jungle-geluiden, je hebt niet meer het idee dat je in Afrika bent. Met de koffie lekker buiten gezeten natuurlijk en genoten van de opkomende zon. Na het ontbijt rijden we naar het Royal NP, we zetten eerst een paar mensen af die naar de bushman paintings willen gaan kijken en wij rijden nog een klein stukje door. We doen een kleine wandeling naar een beekje, de Otto's walk. 1 km heen en natuurlijk ook weer 1 km terug. Daarna een bakkie gedaan en de anderen weer opgehaald en rijden we verder naar het begin van een andere wandeling. De bedoeling is dat we naar de Cascades (waterval) wandelen en dat is redelijk plat om te lopen. Het is goed te doen voor bijna iedereen en het plekje is mooi. Met een klein groepje besluiten we naar de Tigerfalls te wandelen en dat pad gaat redelijk steil omhoog (Tot zo'n 2000 meter). Het wordt steiler en hoger en ik krijg last van duizelingen en flauwvallen. Een paar keer extra stoppen hielp niet echt maar toch lukt het me om boven te komen. Poeh poeh, even bijkomen met dextro en zoute koekjes en dan gaat het weer goed. Rick maakt nog een foto met de zelfontspanner zodat we er allemaal op staan. Cardi was met ons meegelopen en ze had de EHBO-tas meegenomen. Het laatste stukje is goed te doen en dan zie daar...de Tigerfalls. Qua water viel het een beetje tegen maar het uitzicht was zeker de moeite waard. Wim gaat ook even achter de waterval langs en dan beginnen we weer aan de afdaling, je moet goed kijken waar je je voeten neerzet want het is een smal paadje. We hebben er uiteindelijk 2 ½ uur over gedaan en zijn trots op ons zelf. Als we weer terug zijn in Drakensville gaat Cardi een lekkere pasta-salade maken als lunch en die gaat er wel in na al dat stappen. Voordat we aan de wandeling begonnen vroeg ze nog of we allemaal onze stapschoenen aan hadden. Vanavond eten we wat later spreken we af. Er wordt overlegd wat we Cardi en Gavin als fooi zouden geven en we zaten aardig op een lijn allemaal. Het besluit is 300 rand voor Cardi p.p. en 200 rand voor Gavin p.p.; Linda en Mia zouden een kaart kopen en morgen tijdens het avondeten gaan we het geven aan beiden. Om 4 uur gaan we zwemmen in het "verhitte" zwembad. Heerlijk warm water is het hoor, goed voor onze spieren. Thuis douchen en dan een poosje relaxen tot het etenstijd is. Het is ondertussen koud geworden en we besluiten dat het beter is om de tafels onder onze carport te zetten, scheelt kou en een beetje regen. Niemand heeft thuis ooit onder zijn carport zitten eten. Cardi had het ook koud en liep halverwege de middag al met haar jas aan, maar dat zegt niks want zij heeft het heel erg snel koud. We eten een soort Afrikaanse moussaka maar het smaakte wederom lekker. Na het eten gaat iedereen snel onder de wol.

Welterusten almal

Zondag 3 nov
Golden Gate NP

Goeie more almal

We ontbijten later vandaag maar toch ben ik al om 6 uur wakker, het is nog een beetje fris maar met een fleec vest aan is het goed te doen. Na het ontbijt rijden we naar onze volgende bestemming, Golden Gate NP. Een korte stop voor een mooie foto op een hoogte van 1750 meter boven zeeniveau. Later nog een tankstop en rond 12 uur rijden we in het Golden Gate NP, een enorm bergmassief dat zijn naam dankt aan de zandstenen kliffen waar de zon zijn gouden gloed op werpt. Om nog even het idee te hebben dat we nog steeds in Zuid-Afrika zijn zien we nog zebra's langs de weg maar daar stoppen we niet meer voor. Op een mooi uitkijkpunt nog wat leuke foto's gemaakt en als we bij het Glen Reenen Camp aankomen zijn de rondavels nog niet klaar. We rijden door naar Clarens, een soort kunstenaarsdorp waar heel veel galleries zijn met kunst. Lekker lunchen met alle Djosers en de bediening gaat hier nog snel ook. We wandelen nog wat rond en gaan dan terug naar het Glen Reenen Camp waar de rondavels nu wel klaar zijn. Wij kijken uit over de zandstenen kliffen en als later de zon erover schijnt weten we waar de naam Golden Gate vandaan komt. Een paar Djosers gaan de berg op maar gezien mijn ervaring van gisteren besluit ik om niet mee te gaan en Wim blijft ook gezellig hier. We kunnen nog heerlijk in het zonnetje zitten op ons terras en genieten van de bergen. Nog even een flesje wijn gehaald voor bij het avond eten. Dat eten gebeurt in het huisje wat over is en wat Cardi steeds de kombuis noemt. Alles stond opgestapeld en zo passen de tafels er precies in en konden wij er allemaal net omheen zitten. Cardi had brood gebakken en 4 kippen gebraden, gebakken aardappeltjes en pompoenmoes. Hoe krijgt ze het voor elkaar?, vragen wij ons steeds af. Luxe maaltijd hoor. We vertellen allemaal wat we vonden van de reis en Linda overhandigt Cardi en Gavin hun fooi en daar zijn ze blij mee (gelukkig maar). Ze hebben het dik verdiend, vinden we. De after party was in huisje 13, het huisje van Cardi en ze had zelfs warme chocolade melk gemaakt. We praten nog even na over hoe we het met de foto's zullen gaan doen en daarna gaat iedereen naar zijn eigen rondavel toe.

Welterusten almal

Maanda 4 nov
Op naar Johannesburg

Goeie more almal

Laatste dag vandaag en voor de laatste keer zit ik om 6 uur buiten met mijn koffie. Ik ga me aankleden en wat rondwandelen want ondertussen is het al lekker warm. We ontbijten buiten natuurlijk (ook voor de laatste keer) en ruimen dan alles op en doen de afwas. De restanten van ons diner laat Cardi staan voor de "werkers" zoals ze zelf zegt. Die doen dan ook de rest van de afwas. Eerst moeten de kippen nog van het vlees ontdaan worden want dat wil Cardi gebruiken voor onze (laatste) lunch. Even na half 10 staat alles in de truck en gaan we op weg naar de luchthaven van Johannesburg. Cardi zou onderweg de slippies (bonnetjes) optellen zodat wij weten wat we nog bij moeten betalen aan de boodschappenpot. Nadat alle slippies zijn geteld moeten we nog 120 rand p.p. bijbetalen. Rond half 2 (Djoser lunchtijd) stoppen we en Cardi maakt razend snel een lekkere kiplunch en het restant geeft ze aan iemand die daar buiten aan het werk is. Zouden wij hier toch niet zo snel doen toch?? Gavin moet ook nog tanken en dan rijden we weer verder richting airport. Later werd Gavin nog aan de kant gezet omdat hij te hard had gereden, met wat smoesjes kan hij contant betalen en dat gaat vast zwart in de zak van de agent, vermoeden wij. Het zou 1050 rand zijn en het werden er 500. Moet Gavin hard voor werken. Als we in Johannesburg zijn begint het pas: We rijden en rijden maar en komen ook door wijken waar wij liever niet willen lopen, maar

Cardi en Gavin geven niet toe dat ze de weg kwijt zijn. Na 1 ½ uur gereden te hebben in de stad worden we bij een winkelcentrum afgezet wat niet echt naar de zin van Paul is en hij gaat uit zijn dak tegen Cardi. Even binnen geweest en toen zijn we bij een andere mall afgezet. Eerst maar eens aan de koffie want daar waren we wel aan toe, ze hebben Wifi dus snel appen naar huis. Linda checkt ons allemaal in, is dat ook vast gebeurd. Baie baie dankie, hoor Linda. We gaan eten in een restaurant waar de vliegtuigen nog net niet op je bord landen. Redelijk snelle bediening en lekker gegeten en dat was het dan. Het laatste avondmaal in het mooie Zuid-Afrika. Cardi en Gavin zetten ons bij de luchthaven af en na het afscheid nemen gaan we inchecken en begint voor ons het lange wachten totdat de KLM ons terug brengt naar het op dit moment koude Nederland.

**Ons het geniet van die mooie Suid Afrika, die hele big five gesien, Cardi het lekker
vir ons gekook die hele reis en Gavin het ons oral na toe gery.
Baie baie dankie**

**Onze lijfspreuk is
Herinner je gisteren, droom van morgen maar leef Vandaag**

**Op zijn Afrikaans is dat dan.....
onthou jy gister droom van môre maar leef Vandag**

**Wim en Nita Bijl
Eikenlaan 28
2691 ED 's-Gravenzande
0174418882**